Sóc un nouvingut a Catalunya-Nord, només fa quatre anys que visc en aquestes terres catalanes septentrionals.

Abans de venir a instal·lar-m'hi, havia viscut a Bretanya i a Còrsega.

Doncs, en aquelles terres perifèriques del nostre hexàgon sagrat, m'havia acostumat a que la senyalització direccional fos bilingüe.

La senyalització direccional correspon a tots els senyals de circulació que t'indiquen per on has d'anar per arribar a tal lloc i, en aquelles zones amb cultura minoritària forta (País Basc, Còrsega i Bretanya de parla bretona) la senyalització direccional, o ja és bilingüe (cas de l'illa de Còrsega), o s'està implantant progressivament gràcies a l'acció dels consells generals locals.

Vaig descobrir amb sorpresa que aquí a Catalunya-Nord, només existeixen uns senyals bilingües en català i en francès per indicar-te que estàs arribant a tal poble o a tal comarca i també, noms de carrers posats en les dues llengües. D'això en diuen « senyals de localització ».

La senyalització direccional sols s'està implantant a la ciutat de Perpinyà i alguns altres municipis del territori gràcies a l'acció dels ajuntaments.

Perquè els Nord-Catalans no tenim el que ja tenen els Bascos, els Bretons o els Corsos que viuen al mateix estat que nosaltres ?

Perquè el nostre consell general no fa res per començar a implantar senyals direccionals bilingües a tot el departament ?

Suposo que és una qüestió de voluntat ?

Daniel

Senyals direccionals a la Bretanya de parla bretona

Senyals direccionals al País Basc

Senyals direccionals a l'illa de Còrsega